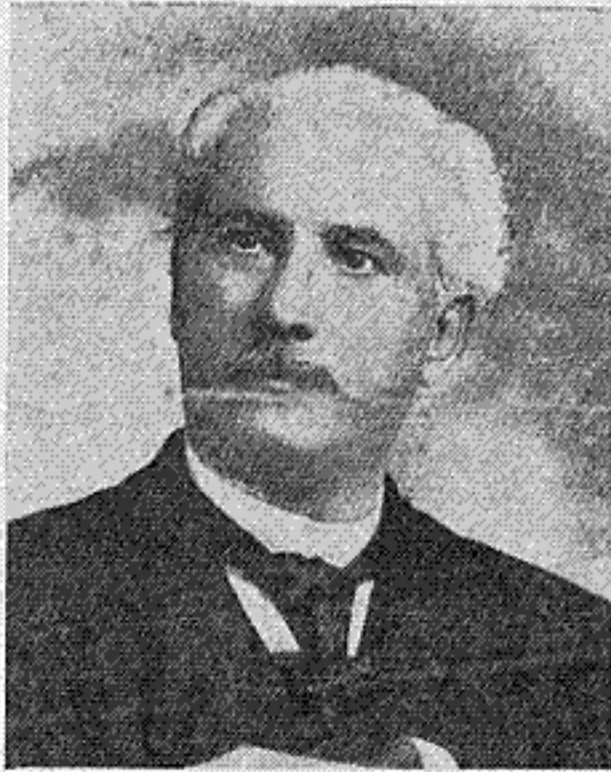

FIGURES LLEIDATANES

JOSEP CAMPABADAL I CALVET

Jul 1846

Aquest excel·lent músic, que nasqué a Balaguer (la Noguera) al mes de juliol de 1849, escriví nombroses obres i obtingué assenyalats triomfs a la seva ciutat, a Lleida i a Barcelona. Després, s'embarcà cap a Amèrica quan tenia vint-i-set anys i s'establí a Costa Rica, on l'acompanyaren sempre l'èxit i la fortuna.

Des de molt jove sentí ja una forta vocació per la música i s'hi lliurà amb entusiasme. Començà els seus estudis cap als set anys, sota la direcció de mossèn Francesc Comes, es traslladà a Lleida quan en tingué quinze, i allí estudià l'orgue i el contrapunt amb l'organista de la catedral Magí Puntí; i passà més tard a Barcelona per a estudiar harmonia i composició sota la direcció d'Antoni Rius.

El mestre de capella de la catedral, Josep Marraco, li confià la direcció de la seva escola. Cal

fer observar que Josep Campabadal aconseguí la preparació de molt bons alumnes, un dels quals fou el notable professor Eusebi Daniel, qui degué al seu mestre el desenvolupament del geni prodigiós, tal com es palesà a Bèlgica, on es féu admirar al Conservatori de Brussel·les després d'obtenir, entre altres distincions, el primer premi d'orgue i cant pla, i el nomenament de professor auxiliar de fuga i contrapunt abans d'acabar els seus estudis.

El nostre compatriota obtingué la plaça de pianista del Gran Cafè d'Espanya, a Barcelona, i fou també professor de diversos col·legis.

Aleshores, un fet transcendental es presentà a la seva vida activa i meritòria. Era l'any 1876. Se li oferí un contracte com a organista i mestre de capella de la basílica dels Àngels, parròquia de Cartago, a Costa Rica, i Josep Campabadal acceptà i se n'hi anà.

Al costat del seu treball professional, el mestre balaguerí no deixà la seva producció, i ha arribat a compondre centenars d'obres, en totes les quals es troba una frescor original i espontània i una gran personalitat impresa amb un segell propi.

Sembla que Josep Campabadal i Calvet tingué un fill, Robert, que continuà la seva labor musical i, ja als disset anys, dominava l'art diví com el seu pare, i de molt jove pogué fer-se càrrec d'algunes ocupacions professionals del seu progenitor, aconseguint sempre un resultat artístic immillorable.

El judici d'una revista

La revista "Costa Rica Ilustrada" dedicà al músic Josep Campabadal un llarg i elogiós comentari, del qual extraurem alguns paràgrafs per als nostres lectors:

"Una simpàtica figura, de caràcter dolç, de cor bondadós, de temperament afabilíssim, que viu abraçada al sentiment, arrencant notes melòdiques a la seva lira, és la persona objecte d'aquestes línies. En aquest camí per on caminen

els genis de l'art i on es realitzen els grans triomfs de la glòria, es trobarà sempre el nostre músic.

"Només el judici fet ja per crítiques intel·ligents, ens dona força per a jutjar un artista el nom del qual és ben conegut al nostre país: Josep Campabadal i Calvet. Amb el seu estudi continuat i el seu talent natural, ha pogut col·locar-se a l'altura d'un veritable artista, i ha estat objecte des dels seus primers passos de notables distincions i de repetits aplaudiments per part de públics intel·ligents. Campabadal és un compositor complet i té una singular disposició per a imprimir en les seves obres l'expressió que desitja i el color que el tema li demana.

"Tan aviat es deixa arrossegar per emportaments místics per tal d'ésser comprès pels sacerdots del cant pla, com es deixa seduir per les forces incontrastables de les sublimes impressions que serveixen d'escala a l'esperit per a arribar a aquelles immensitats on l'art té les seves festes. Aquest artista té tot l'esperit grec i tot el foc romà, i se'l veu igualment agitar el seu pensament, mostrar-se tempestuós com l'oceà i rude com l'huracà, com també sensibilitzar el seu esperit davant tot allò que és noble i tendre.

"El sojorn de Campabadal entre nosaltres el devem al patriota senyor Peralta, i per tant creiem que aquest senyor serà sempre objecte d'inesborrables records de gratitud, tant per part del nostre poble com del senyor Campabadal el qual esperem que estigui content fins avui de les mostres d'afecte i de respecte que li dispensa la societat on viu."

La seva obra

Ja hem dit que fou organista i mestre de capella de la basílica dels Àngels de Cartago, a Costa Rica, on, demés, fou el director de la banda municipal, fundà la "Societat Euterpe" de prop de cent socis i formà una escola de capella de la que en sortiren excel·lents deixebles.

Escriví un nombre molt crescut d'obres musicals, entre les quals figuren "Método de solfeo y canto", "Tratado de armonía", "Método de piano", "Colección de cánticos escolares", i l'"A.B.C. musical para las escuelas". Pel seu "Capricho español", dedicat al rei Alfons XIII, rebé un autògraf de la mare d'aquest on li donava les gràcies. El govern de Costa Rica va condecorar-lo per la "Marcha inaugural" d'una exposició. El general Kruger li remercià l'"Himno Boer" que Campabadal li dedicà. En l'avinentsa de les noces d'or de Lleó XIII li va ésser atorgada la medalla d'or amb unes lletres encomiàstiques del cardenal Rampolla. I quan la celebració del cinquantenari de la Immaculada li foren premiades amb un diploma una Salve i una Avemaria; malauradament, el mestre morí abans de rebre aquest premi.

En ocasió d'un viatge que realitzà a Balaguer, escriví la "Marxa dels comtes d'Urgell", dedicada a l'Ajuntament. Aquesta composició es guardava a la Caixa de les Tres Claus de l'Arxiu.

El mestre Josep Campabadal i Calvet morí a Cartago, Costa Rica, el dia 22 de juny de 1905.

Joan Ventura